MAKE FISHING FAIR

Ceļvedis

Ceļvedis, lai panāktu taisnīgu zvejniecību un atbalstītu mazapjoma zvejniekus Eiropā

Ievads

Vairāk nekā trīsdesmit gadus daudzos starptautiskos un Eiropas forumos ir uzsvērts mazapjoma zvejniecības[1]potenciāls un nozīme, un ir sasniegti daži ierobežoti panākumi, atzīstot tās vērtību un potenciālu kā daļu no risinājuma Eiropas jūru problēmām un ar to saistītajai pārtikas drošībai. Neskatoties uz to, tas nav pietiekami atspoguļojies reālās izmaiņās, kas ļautu mazapjoma zvejniecībai (SSF) nodrošināt pienācīgu iztiku un realizēt savu potenciālu.

Forums „Make Fishing Fair", kas notiek nedēļu pirms DG Mare organizētā dialoga par mazapjoma zvejniecības īstenošanu, ir piemērots brīdis, lai izvērtētu pašreizējo situāciju mazapjoma zvejniecības nozarē un uz to izdarīto kumulatīvo spiedienu. Mazapjoma zvejniecība ir sasniegusi kritisko punktu, un, ja netiks veikti steidzami pasākumi, situāciju kļūs arvien grūtāk mainīt. ES vairs nevar atļauties kavēties ar šīs nozares aizsardzību un veicināšanu, kā arī ar tās potenciāla izmantošanu, lai pieņemtu zvejniekiem, nākamajām paaudzēm un dabai taisnīgus tiesību aktus un vadītu politiku.

Lai gan Okeāna pakts nosaka atbalstu mazapjoma zvejniecībai kā prioritāti un izklāsta attiecīgos pasākumus[2], kas varētu būt labi soļi uz priekšu, nav sniegta sīkāka informācija par šāda atbalsta veidu vai par to, kā šī prioritāte tiks nodrošināta nākotnes Okeāna aktā. Tas ir būtiski, lai nodrošinātu mazapjoma zvejniecības izdzīvošanu, garantējot, ka politikas īstenošana aizsargā mazapjoma zvejnieku tiesības un atspoguļo viņu unikālās vajadzības, nevis piemēro vienotu pieeju, kas dod priekšroku lielāka mēroga, ietekmīgākām darbībām.

[1] Mēs izmantojam EMFAF definīciju mazapjoma zvejai – kuģi, kas ir īsāki par 12 metriem un izmanto pasīvās zvejas rīkus. Lai gan šī vienota definīcija nav pilnīga un pilnībā neņem vērā reģionālās atšķirības, mēs to uzskatām par "pietiekami labu" klasifikāciju.

[2] Okeāna pakts konkrēti izklāsta šādus jautājumus: atbalsts mazapjoma zvejniecībai kā prioritāte. Attiecīgās darbības ietver rokasgrāmatas izdošanu, kurā apkopotas labākās prakses, ko dalībvalstis varētu izmantot zvejas iespēju sadalē, lai uzlabotu pārredzamību un veicinātu ilgtspējīgu zveju, kā arī īpašu īstenošanas
dialogu. Komisija apsvērs arī īpaša padomdevēja padomes izveidi

Mūsu aicinājums rīkoties

Ņemot vērā iepriekš minēto, mēs aicinām **Eiropas iestādes līdz 2026. gadam izstrādāt rīcības plānu mazapjoma zvejniecībai Eiropā,** iekļaujot tajā FAO brīvprātīgo pamatnostādņu mazapjoma zvejniecībai (SSF pamatnostādnes) principus, pamatojoties uz diferencētu politiku un pārvaldības pieeju mazapjoma zvejniecībai un lielapjoma zvejniecībai (LSF).

Šajā plānā jāiekļauj konkrēti pasākumi ar saistošu grafiku Eiropas iestādēm un dalībvalstīm, kas ietver šādus punktus:

- atjaunot zivju krājumus, izmantojot labākas zinātniskās atziņas un tradicionālās zināšanas, lai atjaunotu ekosistēmas veselību
- Aizsargāt mazapjoma zvejniecību no konkurējošām ietekmīgām zilo ekonomikas nozarēm, nodrošinot preferenciālu piekļuvi un īpašumtiesības teritoriālajos ūdeņos, paplašinot tos līdz 6 jūdzes un 12 jūras jūdzes zonai, ja nepieciešams
- piemērot adaptīvās kopīgas pārvaldības sistēmas visās piekrastes zonās
- nodrošināt zvejas iespēju taisnīgu sadali, pamatojoties uz sociāliem, ekonomiskiem un vides kritērijiem
- Veicināt paaudžu atjaunošanos, novēršot šķēršļus un nodrošinot stimulus, piedāvājot apmācības, mentorprogrammas un pienācīgus iztikas līdzekļus jaunajiem zvejniekiem.
- Veidot noturīgas kopienas, kas spēj pielāgoties klimata pārmaiņām
- Garantēt taisnīgu piekļuvi nozares atbalstam un tirgiem
- Veicināt dzimumu līdztiesību, atzīstot sieviešu ieguldījumu un nodrošinot vienlīdzīgu līdzdalību un iespējas

Galvenās prioritātes taisnīgai un ilgtspējīgai nākotnei

1. **Atjaunot zivju krājumus, izmantojot labākas zinātniskās atziņas un tradicionālās zināšanas, lai atjaunotu ekosistēmas veselību**

Bez zivīm nav nākotnes, un pašlaik tas ir liels drauds visos jūras baseinos. Mums ir jāatjauno zivju krājumi un ekosistēmu funkcionalitāte. Tas prasa kopīgi pārvaldītas jūras aizsargājamās teritorijas, atjaunošanas plānus un efektīvu zvejniecības pārvaldību, kā arī zinātnes labāko izmantošanu, ņemot vērā visus faktorus, kas ietekmē zivju krājumus, apvienojot tos ar zvejnieku pieredzes un tradicionālajām zināšanām, lai sniegtu ieteikumus pārvaldības lēmumu pieņemšanai. Kā pirmo soli mēs lūdzam izveidot īpašu Mazapjoma zvejniecības konsultatīvo padomi.

Eiropas Komisijai kā prioritāte ir jāpārskata zinātnisko ieteikumu sniegšanas process un MAP īstenošana, jāpiešķir prioritāte zvejai ar mazu ietekmi uz vidi, jāizmanto BMSY kā mērķa atsauces punkts un jānovērš trūkumi, kas kavē zivju krājumu atjaunošanos. Pēdējo vislabāk var panākt, nosakot kvotas, kas veicina biomasas palielināšanos, ņemot vērā zivju lielumu un zivju populāciju vecuma struktūru, kā arī dodot priekšroku zvejai tiešai cilvēku patēriņam (īpaši mazapjoma zvejai) salīdzinājumā ar zvejniecību zivju miltu un eļļas ražošanai.

Mēs aicinām Eiropas Komisiju izmantot visas savas pilnvaras kā Līgumu sargātāja, lai nodrošinātu esošo regulu izpildi, tostarp izstrādājot ambiciozu konkrētu pasākumu programmu, lai sasniegtu „labu vides stāvokli", kā to prasa Jūras stratēģijas pamatdirektīva (MSFD).

Mēs aicinām novērst nepilnības kontroles regulas īstenošanā, jo īpaši atbrīvojumu no ziņošanas prasībām par nelielu pelāģisko nesortētu nozveju pielaides robežu. Kontroles regulā paredzētos pasākumus būtu jāpapildina, izmantojot modernas kontroles metodes, piemēram, eDNA, lai stiprinātu atbilstību un uzlabotu nesortētu nozveju uzraudzību, vienlaikus pastiprinot nelegālās atpūtas zvejas apkarošanu, tostarp aizliedzot Eiropas atpūtas zvejniekiem noņemt astes spuru visām izkrautajām nozvejām.

2. **Aizsargāt mazapjoma zvejniecību no konkurējošām ietekmīgām zilo ekonomikas nozarēm, nodrošinot preferenciālu piekļuvi teritoriālajiem ūdeņiem, paplašinot to līdz 6 jūdzes un 12 jūras jūdzes robežai, ja nepieciešams.**

Mazapjoma zvejniecība ir jāizvirza zilās ekonomikas centrā, atzīstot mazapjoma zvejniecības nozares īpašumtiesības un paražu tiesības, aizsargājot to

no konkurējošu vai nesaderīgu darbību radītā telpiskā spiediena, izveidojot „mazapjoma pārvaldības zonas”.

Mēs atbalstām tādu pieeju zilajai ekonomikai, kas balstās uz sociālajiem pamatiem un ievēro ekoloģiskos ierobežojumus un jūras mērķus (labu vides stāvokli), kā arī iekļaujošu jūras telpiskās plānošanas procesu, kurā tiek atbalstīta mazapjoma zvejnieku efektīva līdzdalība.

Mazapjoma zvejnieki ir efektīvi jāiekļauj un jānodrošina, lai viņi varētu nozīmīgi piedalīties jūras telpiskajā plānošanā un integrētā piekrastes zonas pārvaldībā, būdami vienlīdzīgi ar citām ieinteresētajām personām. Lēmumu pieņemšanā par mazapjoma zvejniecību jāņem vērā vietējās, tradicionālās un empīriskās zināšanas par mazapjoma zvejniecību, kā arī zinātniskie ieteikumi.

Okeāna likumā ir jāatzīst mazapjoma zvejnieku tradicionālās tiesības (piekļuve zvejas apgabaliem un resursiem) un jāaizsargā šis sektors no spēcīgāku zilo ekonomikas nozaru ietekmes, izveidojot reģeneratīvu zonu, piešķirot preferenciālu piekļuvi to teritoriālajiem ūdeņiem, paplašinot to līdz 6 jūdzes un 12 jūras jūdzes robežai, ja tas ir piemērots mazapjoma zvejai ar mazu ietekmi, kur pārvaldības plāni tiek noteikti, izmantojot kopīgas pārvaldības shēmas.

Uzlabot datu vākšanu un pētniecību, lai nodrošinātu precīzus datus par zilo ekonomikas darbību, tostarp atpūtas zvejas un jauno enerģijas avotu izmantošanas, ekoloģisko, sociālekonomisko un kumulatīvo ietekmi.

3. Piemērot adaptīvas kopīgas pārvaldības sistēmas visās piekrastes zonās

Visās piekrastes zonās piemērot adaptīvu kopīgu pārvaldību, sākot ar jūras aizsargājamām zonām un atjaunošanas plāniem, kas ietver mazapjoma zvejniekus, garantējot viņu kopīgu lēmumu pieņemšanas pilnvaras, vadoties no iekļaušanas, pārredzamības, atbildības un taisnīguma principiem Eiropas piekrastes ūdeņos.

Okeāna likumā kopīgā pārvaldība būtu skaidri jānosaka kā obligāta prasība, definējot iestāžu un mazapjoma zvejnieku lomas un kopīgās atbildības jomas, un dalībvalstīm būtu jāmudina izveidot īpašus tiesiskos regulējumus, kas ietvertu šo pārvaldības sistēmu piekrastes ūdeņos. Šie regulējumi būtu jānodrošina, ka ikgadējos valsts budžetos tiek piešķirti atbilstoši finanšu resursi, lai atbalstītu kopīgās pārvaldības sistēmas un sociālo dialogu, veicinātu efektīvu īstenošanu un veidotu kapacitāti, kas nepieciešama mazapjoma zvejnieku nozīmīgai līdzdalībai lēmumu pieņemšanas procesos.

4. Nodrošināt taisnīgu piešķiršanu zvejas iespējām , pamatojoties uz sociāliem, ekonomiskiem un vides kritērijiem

Mazapjoma zvejniekiem būtu jābūt preferenciālai piekļuvei zvejniecības resursiem, pamatojoties uz sociāliem, kultūras, ekonomiskiem un vides kritērijiem, un būtu jāveic pasākumi, lai izbeigtu piekļuves zvejniecības resursiem privatizāciju.

Lai novērstu īstenošanas nepilnības un pilnībā izmantotu 17. panta potenciālu, ir nepieciešamas skaidras pamatnostādnes un šo kritēriju svēršana.

„Vademecum" būtu jāizstrādā saistošs īstenošanas plāns, lai pilnībā īstenotu 17. pantu, un tajā būtu jāsniedz labas prakses vadlīnijas par sociālo, ekonomisko un vides ilgtspēju un par to, kā šādu labu praksi var veicināt, piešķirot zvejas iespējas.

Vadlīnijās būtu ieteicami kritēriji, svērumi, rādītāji un mērīšanas metodes, lai dalībvalstis varētu īstenot 17. pantu taisnīgi un atbilstoši likuma garam. Tām būtu jānodrošina taisnīga piešķiršana mazapjoma flotēm, piemēram, rezervējot vismaz 20 % no kopējām iespējām (KPN un zvejas piepūle) tajās zvejniecībās, kuras pārvalda ar KPN un kvotām, ar aizsardzības pasākumiem, lai novērstu eroziju, un pārredzamu pārvaldību, kā to ilustrē Dānijas piekrastes rezervētais kopfonds. Piešķīrumiem būtu arī jāatvieglo piekļuve jauniem dalībniekiem, jauniem zvejniekiem un sievietēm, kuriem pašlaik ir šķēršļi.

Mēs aicinām Eiropas Komisiju izmantot visas savas pilnvaras kā Līgumu sargātāja, lai nodrošinātu 17. panta izpildi, tostarp ar pārkāpumu procedūru palīdzību, un iekļaut šīs pamatnostādnes kā īpašus noteikumus Okeāna likumā, atceļot vēsturisko nozveju kā vienīgo kritēriju zvejas iespēju sadalei.

5. **Veicināt paaudžu atjaunošanos, likvidējot šķēršļus un nodrošinot stimulus, piedāvājot apmācības, mentorprogrammas un pienācīgus iztikas līdzekļus jaunajiem zvejniekiem.**

Eiropas zvejniecības nākotne ir atkarīga no tās jauniešiem, viņu apņēmības un apmierinātības ar darbu, kas var būt saistīts ar grūtībām, kas var samazināt tā pievilcību. Rīcības plāna izstrāde mazapjoma zvejniecībai Eiropā ir veids, kā risināt kritisko jautājumu par paaudžu atjaunošanos zvejniecības nozarē, kas apdraud mazapjoma zvejniecības ilgtspēju. Plānam ir jābūt vērstam uz to, lai jauniešiem un jaunpienācējiem nodrošinātu ilgtermiņa pienācīgas un drošas iztikas iespējas.

Lai novērstu šķēršļus jaunas paaudzes ienākšanai tirgū, īstenojot esošo politiku, apmācību un licencēšanu, ir jāveic pasākumi, kas stimulētu jaunas paaudzes mazapjoma zvejniekus, tostarp garantējot kvotu pieejamību, finansiālu atbalstu un izveidojot iespējas viņu formālajai apmācībai, tostarp tiešsaistes apmācībai.

Atbalstīt jaunos zvejniekus, sniedzot tehnisko atbalstu un administratīvas konsultācijas, izveidot mentorprogrammas un prakses programmas, kā arī apmācības, tostarp par vadības un komunikācijas prasmēm. Izveidot konkrētas, mazapjoma zvejniekiem pielāgotas apmācības, kas atbilst viņu vajadzībām visā dzīves garumā. Veicināt konkrētu mazapjoma zvejniecības pētniecību un attīstību, ko atbalsta un finansē ES un valstu pētniecības programmas. Turpināt izpētīt un atbalstīt kolektīvās īpašumtiesības shēmas un iniciatīvas, piemēram, projektu Mer de Liens.

Atbalstīt jauniešu tīklu un informācijas apmaiņas grupu izveidi, piemēram, Low Impact Fishers Youth Network, lai viņu viedoklis tiktu iekļauts lēmumu pieņemšanas procesos, kas ietekmēs viņu nākotni.

Nodrošināt pienācīgas darba un sociālās tiesības mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, piemēram, piekļuvi sociālajai drošībai, atbilstošu veselības aizsardzību, izglītību, drošību jūrā, tādā veidā palielinot nozares pievilcību jauniešiem.

Ja enerģētikas pāreja tiek skaidri atbalstīta ar politiku un finansējumu, tā varētu kalpot gan kā vides, gan sociālais veicinātājs, uzlabojot darba apstākļus, paaugstinot nozares prestižu un piesaistot jaunos dalībniekus mazapjoma zvejniecības flotē.

6. Veidot noturīgas kopienas, kas spēj pielāgoties klimata pārmaiņām

Kopā ar zvejnieku kopienām izstrādāt konkrētu politiku un plānus klimata pārmaiņu pielāgošanai un mazināšanai, tostarp atjaunojošus pasākumus, lai nodrošinātu veselīgas jūras un saldūdens ekosistēmas, un pasākumus, lai mazinātu vides un ekonomiskos satricinājumus, samazinātu katastrofu risku un reaģētu uz ārkārtas situācijām.

Atbalstīt adaptīvu pieeju zvejniecības pārvaldībai, ņemot vērā klimata pārmaiņu ietekmi un ņemot vērā mazo zvejnieku un zvejniecības darbinieku īpašās vajadzības.

Atbalstīt iniciatīvas, kas uzlabo kopienu noturību, jo īpaši saistībā ar resursu trūkumu, palīdzot tām samazināt ražas novākšanas zaudējumus un/vai attīstīt alternatīvus resursus, tostarp izstrādāt inovatīvus risinājumus invazīvo sugu valorizācijai un izmantošanai vai drošības pasākumus jaunu indīgu sugu apstrādei.

7. Nodrošināt taisnīgu piekļuvi nozares atbalstam un tirgiem

Mazajiem zvejniekiem jābūt taisnīgai un pārredzamai piekļuvei finansiālajam atbalstam un subsīdijām, dodot priekšroku taisnīgai pārejai un ilgtspējībai, nodrošinot drošu piekļuvi tirgum un vienlaikus novēršot pārmērīgu zveju.

uzņēmuma ekonomiskie rādītāji, kas izteikti kā tīrais peļņas apjoms bez subsīdijām.

Īpašs mazapjoma zvejniecības fonds būtu jāizmanto, lai atbalstītu enerģētikas pāreju, flotes atjaunošanu, ilgtspējīgas prakses, piekļuvi tirgum un zvejnieku vadītas tehnoloģijas vai digitālos rīkus, kā arī kapacitātes palielināšanu, tehnisko atbalstu un administratīvā sloga samazināšanu, lai nodrošinātu pilnīgu piekļuvi. Šādā fondā būtu jāiekļauj piekļuve zemu emisiju piedziņas tehnoloģijām un klimata draudzīgai kuģu konstrukcijai. Mazapjoma zvejniecības flotēm būtu jāpiešķir prioritāte šādiem ieguldījumiem, ņemot vērā to jau tā zemo oglekļa pēdas nospiedumu un nozīmīgo sociālekonomisko ieguldījumu piekrastes reģionos.

Būtu jānostiprina vietējās, godīgas un ilgtspējīgas pārtikas sistēmas, lai uzlabotu piekļuvi tirgum un rentabilitāti, tostarp infrastruktūru, tiešas un īsas vērtības ķēdes iniciatīvas, piemēram, kopienas atbalstītas zvejniecības shēmas, un īpaša mazapjoma zvejniecības līdzdalības garantiju sistēma (PGS), kas balstīta uz vides, sociālajām un kultūras vērtībām. ES zvejniecības produktiem jābūt iespējai konkurēt vienlīdzīgos apstākļos ar importētajiem produktiem, uz kuriem attiecas līdzvērtīgi standarti un noteikumi.

Veidot mazās zvejniecības organizāciju kapacitāti, likvidējot administratīvo slogu un palielinot īpašu finansējumu, lai izveidotu vairāk specializētu mazās zvejniecības ražotāju organizāciju (PO), vienlaikus pilnībā atzīstot (un atbalstot) esošās organizācijas.

8. Sasniegt dzimumu līdztiesību zvejniecībā

Sieviešu būtiskā loma zvejniecībā — kas bieži ir neformāla un novērtēta par zemu — ir jāatzīst un jāatbalsta, ņemot vērā tās ieguldījumu ekonomikā, pārtikas nodrošināšanā un ilgtspējīgā zvejniecībā. Sievietes saskaras ar ierobežojumiem, ko rada tradicionālās un kultūras normas, kas sakņojas patriarhātā un ierobežo sieviešu redzamību un iespējas.

Jānodrošina līdztiesīga līdzdalība zvejniecības pārvaldībā un lēmumu pieņemšanā, ļaujot sievietēm ieguldīt savas zināšanas un pieredzi, izmantojot efektīvu atbalstu un iekļaujošas prakses. Jānostiprina sieviešu balsis un organizācijas, lai palielinātu redzamību, veicinātu līderību, sekmētu kolektīvu rīcību un atbalstītu nākamo līderu paaudzi.

Sieviešu iztikas līdzekļi jāaizsargā, ievērojot pienācīgas kvalitātes darba principus, tostarp sociālo drošību, veselības aizsardzību (atzīstot arodslimības) un pabalstus, piemēram, grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Lai izprastu un atbalstītu sieviešu ieguldījumu, ir nepieciešami mērķtiecīgi pētījumi un dati, kas sadalīti pa dzimumiem. Kapacitātes veidošanas programmās jāveicina sieviešu līderības un profesionālās prasmes , vienlaikus izstrādājot dzimumu līdztiesībai atbilstošas tehnoloģijas un

jāizstrādā atbilstoši darba apstākļi, lai apmierinātu sieviešu īpašās vajadzības zvejniecībā.

Mazapjoma zvejniecības nozīme un marginalizācija

Mazapjoma zvejniecība (, SSF) atbalsta dzīvesveidu, kam ir būtiska sociālekonomiska nozīme piekrastes un salu kopienās, nodrošinot iztikas līdzekļus un ekonomiskās aktivitātes, jo īpaši reģionos, kur alternatīvu ir maz. Papildus ekonomiskajai vērtībai mazapjoma zvejniecība arī saglabā nemateriālo kultūras mantojumu, tradicionālās zināšanas un veicina bioloģisko un kultūras daudzveidību. Mazapjoma zvejniecība ir atšķirīga un būtiski atšķiras no lielāka mēroga, industrializētākām zvejniecības aktivitātēm, un tā arī jāuzskata.

Izmantojot Eiropas Jūras lietu, zivsaimniecības un akvakultūras fonda (EMFAF) noteiktos kritērijus, kurus izmanto Zvejniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (STECF), SSF **(** kuģi, kas ir īsāki par 12 metriem un izmanto nevilktus zvejas rīkus) veido vairāk nekā 70 % no kuģu flotes, rada vismaz 50 % no darba vietām zvejniecībā un ievērojamu daļu no pievienotās vērtības (15 % no izkrautās nozvejas vērtības), vienlaikus veidojot 6 % no apjoma un radot vismazāko kaitējumu videi, atšķirībā no liela mēroga zvejniecības, kas rada lielu ietekmi uz vidi. Globāli SSF ir 106 okeānu lielākais darba devējs, salīdzinot ar citām zvejniecībām, naftas un gāzes nozari, kuģniecību un tūrismu kopā (OECD 2016, Smith un Basurto (2019).

Mazapjoma zvejniecība (SSF) galvenokārt ir mikro- un nanoizmēra ģimenes uzņēmumi, kas atbalsta virkni papildu darbību, tostarp administrēšanu, uzņēmuma vadību un zivju apstrādi, un palīdz plaši izplatīt sociālekonomiskos ieguvumus. Neskatoties uz šiem ieguvumiem, nozare ir marginalizēta, un gadu desmitiem tā ir bijusi izslēgta no zvejas iespējām un nozares atbalsta, kas ietekmējis Eiropas zvejnieku kopienu kopējo noturību.

Mazapjoma zvejniecība ir daļa no risinājuma

Ņemot vērā politikas telpu un atbilstošu atbalstu, mazapjoma zvejniecība (SSF) varētu būt daļa no risinājuma un izmaiņu virzītājspēks Eiropas slimojošajās jūrās. SSF varētu spēlēt lielāku lomu Eiropas pārtikas drošības stiprināšanā, dot būtisku ieguldījumu Zaļās vienošanās mērķu īstenošanā 2030. un 2050. gadam un veicināt Apvienoto Nāciju Organizācijas 2030. gada ilgtspējīgas attīstības programmas īstenošanu, tostarp ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu.

Tomēr daļēji nepilnīga secīgu kopējo zivsaimniecības politiku (KZP) īstenošana, kas veicināja liela mēroga zvejniecību, ir izraisījusi jūras ekosistēmas traucējumus, daudzu nozīmīgu zivju krājumu pārmērīgu izmantošanu un zvejniecības kapitāla, zvejas iespēju un ietekmes koncentrēšanos arvien mazākā skaitā rokās. Tas apdraud Eiropas pārtikas drošību un pārtikas suverenitāti, kā arī krasta kopienu nākotnes izredzes.

Zilās ekonomikas darbības, piemēram, destruktīvas rūpnieciskās zvejas formas, naftas, gāzes un nepietiekami novērtēti un plānoti atjaunojamās enerģijas izmantošanas projekti, rūpnieciskā mēroga akvakultūra, piesārņojums un masu tūrisms, ir negatīvi ietekmējušas mazapjoma zvejniecības iztikas līdzekļus un izjaukušas ekoloģisko līdzsvaru, kas nepieciešams dzīvo ūdens resursu saglabāšanai. Tam ir ilgstoša ietekme uz ilgtspējīgu zivju piegādi, ūdens resursu pārvaldību, nodarbinātību un paaudžu atjaunošanos.

Nobeiguma apsvērumi: Mums ir jāpadara zveja godīga.

Pastāv risks, ka bez atbilstoša politiskā atbalsta un iepriekš minēto rīcības punktu īstenošanas mazapjoma zvejniecības nozare turpinās samazināties un galu galā izzudīs. Tas kaitēs piekrastes kopienām, to vietējai ekonomikai, pārtikas apgādei, tradīcijām, kultūrai, zināšanām un prasmēm, kā arī nākamajām paaudzēm, kurām viss šis mantojums tiks zaudēts un tiks izšķērdēta iespēja izmantot savu potenciālu, lai sasniegtu plašākus sociālos, vides un ekonomiskos ilgtspējas mērķus.

Tāpēc mēs esam nolēmuši sadarboties, lai nodrošinātu, ka šis aicinājums rīkoties tiek plaši izplatīts, iekļauts un īstenots visos līmeņos.

Parakstījuši

Associazione Casette dei Pescatori

Casa dei Pesci

Cooperativa San Leopoldo

Associazione Pescatori di Pantelleria

Isole Eolie Pesca Responsabile

Association des Ligneurs de la Pointe de Bretagne

Union des communautés des prud'hommes pêcheurs de Méditerranée (UCPPM)

Prud'homie de Saint Raphaël

Pleine Mer

Latvian Fishermen Federation

Fischereischutzverband Schleswig-Holstein

Association of Small Coastal Fishermen of the Adriatic

European Association of fishermen at the black sea

Marsempre

Scottish Creel Fishers Association

Sveriges Yrkesfiskare Ekonomiska Förening (SYEF)

PO Kustfiskarna Bottenhavet Ekonomisk Förening

Ålands Fiskare r.f.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSK-PO)

Irish Islands Marine Resource Organisation (IIMRO)

C-LIFE

Pot Fishing Agency

Pescartes

Asociación de atuneros con linea de mano del mediterráneo

Miracanarias

Cofradía la restinga (El Hierro)

Mulleres Salgadas

Bivdu

Norges Kystfiskarlag

Snowchange

Federatia Delta Dunarii

Erris Lobster Conservation and Restocking Association

Zygi Fishermen Association

Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków Empesca't

Associazione Casette dei Pescatori

Arts Menors Costa Brava

Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich

Supportive Organisations

Par kampaņu „Make Fishing Fair”

Kampaņu **Make Fishing Fair** vada mazie zvejnieki no visas Eiropas, kuri cenšas novērst nelīdzsvarotību starp mazietekmējošo mazapjoma zvejniecību un lielietekmējošo rūpniecisko zvejniecību, veicot taisnīgu pāreju. Make Fishing Fair forumā pulcēsies 45 zvejnieki no 17 valstīm, kā arī politikas veidotāji, zinātnieki un NVO, lai risinātu steidzamas problēmas, ar kurām saskaras nozare. Foruma mērķis ir stiprināt zvejnieku solidaritāti, paplašināt atbalstu mazapjoma zvejniecībai un nodrošināt, ka to viedoklis paliek centrālais ES politikas diskusijās pirms īstenošanas dialogiem.

30 gadi darbības Eiropas mazapjoma zvejniecības labā

1995

FAO Atbildīgas zvejniecības rīcības kodekss: 6.18. pants aicina nodrošināt mazapjoma un amatieru zvejniekiem nodrošināt drošu un taisnīgu iztiku, piešķirot tiem priekšrocības piekļūt tradicionālajiem zvejas apgabaliem, kas atrodas valstu jurisdikcijā. (Globālais fonds mazapjoma zvejniecības tiesībām.)

2009

cvAprīlis: ES Zalā grāmata par KZP reformu ierosina diferencētu pieeju mazapjoma (SSF) un lielapjoma zvejniecībai (LSF).

Novembris: Briseles semināra paziņojums par SSF un KZP reformu stiprina atbalstu SSF viedokļa iekļaušanai ES politikā.

2010

Ocean2012 kampaņa: veicina zvejas iespēju piešķiršanu tiem, kuri zvejo ilgtspējīgi un sniedz vislielāko labumu sabiedrībai.

2012

Maijs: ANO Pasaules pārtikas drošības komiteja apstiprina brīvprātīgas pamatnostādnes par atbildīgu zemes, zvejniecības un mežu apsaimniekošanu.

Novembris: Pirmajā Eiropas amatierzvejnieku kongresā pieņemtajā paziņojumā izklāstīta kopīga vīzija par Eiropas mazapjoma zvejniekiem un aicināts izveidot LIFE

2013

Otrais Eiropas mazapjoma zvejnieku kongress veicina reģionālo sadarbību.

	Pieņemta jauna kopējā zivsaimniecības politika (KZP) — ieviests 17. pants, kas veicina taisnīgāku, uz ilgtspējību balstītu zvejas iespēju sadali.
2014	Pieņemtas FAO brīvprātīgās pamatnostādnes ilgtspējīgas mazapjoma zvejniecības nodrošināšanai — globāls satvars, kas saista mazapjoma zvejniecību ar pārtikas nodrošinājumu un nabadzības izskaušanu.
2015	Pieņemta ANO 2030. gada ilgtspējīgas attīstības programma — tajā iekļauts SDG 14.b mērķis, kas nodrošina mazapjoma zvejniekiem piekļuvi jūras resursiem un tirgiem. Oficiāli izveidota organizācija LIFE (Low Impact Fishers of Europe — Eiropas zvejnieki ar mazu ietekmi uz vidi); Briselē atvērts birojs, kas ES līmenī pārstāv mazapjoma zvejniecības intereses.
2018	Reģionālais rīcības plāns mazapjoma zvejniecībai (RPOA) Vidusjūras un Melnās jūras reģionā — pirmais reģionālais ceļvedis ilgtspējīgai mazapjoma zvejniecībai.
2019	Kampaņa "A Fair Deal for SSF" aicina labot vēsturiskās netaisnības un veicināt taisnīgu piekļuvi resursiem.
2021	Oktobris: LIFE un Our Fish publicē ziņojumu par zvejas iespējām kā pārmaiņu virzītājspēku. Novembris: LIFE izdod paziņojumu par KLP īstenošanu, uzsverot nepieciešamību pēc diferencētas pieejas mazapjoma zvejniecībai.
2022	Jūnijs: ANO okeānu konference (Lisabona) — SSF organizācijas visā pasaulē apvienojas „SSF aicinājumā rīkoties", lai īstenotu SDG 14.b. Eiropas Parlamenta rezolūcijas par 17. panta īstenošanu un par mazapjoma zvejniecības situāciju un nākotnes perspektīvām ES
2023	Novembris: LIFE publicē aicinājumu rīkoties, lai uzlabotu KZP īstenošanu, izmantojot diferencētu pieeju.

IYAFA reģionālais seminārs (Galicia, Spānija): pieņem „Vispārīgo paziņojumu" un „Rīcības plānu sievietēm zvejniecībā".

Eiropas Parlamenta rezolūcija par kopīgu pārvaldību ES zvejniecībā un nozares lomu pārvaldības pasākumu īstenošanā.

2024

Maijs: uzsākta kampaņa "Make Fishing Fair" — 38 zvejnieku grupas un 20 NVO aicina nodrošināt taisnīgu piekļuvi kvotām, taisnīgu pāreju un pārredzamību subsīdiju un piešķīrumu jomā.

Jūlijs: Manifestā X. likumdošanas periodam (2024–2029) izklāstītas SSF politikas prioritātes nākamajam ES mandātam.

2025

Februāris: LIFE iepazīstina ar viedokli par okeāna paktu, lai ietekmētu globālo okeāna pārvaldību.

Marts: Parlamenta pasākums „Make Fishing Fair", kas pulcē mazapjoma zvejniekus no visas Eiropas un Apvienotās Karalistes Eiropas Parlamentā, lai aicinātu nodrošināt taisnīgāku piekļuvi zvejas iespējām un lielāku atbalstu mazietekmējošām praksēm.

Jūnijs: Zvejnieku aicinājums rīkoties gūst atpazīstamību UNOC3, izvirzot mazapjoma zvejniecības jautājumus globālajā līmenī.

Septembris: LIFE vēršas pie komisāra Kadisa saistībā ar 17. panta vadlīnijām, stiprinot taisnīga sadales principus.

MAKE FISHING FAIR

blue ventures
beyond conservation

LOW IMPACT FISHERS OF EUROPE

The Make Fishing Fair Campaign is a partnership between the Low Impact Fishers of Europe and Blue Ventures